

[Anker Jørgensen.]

markedet, det hjemmemarked, som har for stort forbrug, osv. Den ydes vel i øvrigt også til stat, til kommune — det går jeg ud fra, det fremgår ikke rigtig af lovforslaget; altså den kommune, den stat, som skal betale mere i dyrtidstillæg, får en kompensation fra staten, fra kommunen, således som lovforslaget er udformet.

Når jeg så tilføjer som en lille sidebemærkning, at måske netop de arbejdsgivere, som der jo findes nogle af, der har bedst muligheder for at skatteunddrage sig, også skal have tilskud, synes jeg nok, man må sige, at det er en dårlig facon.

Jeg vil gerne understrege, at socialdemokratiet er positivt indstillet over for en moderne og aktiv erhvervs politik, også en erhvervs politik, som indeholder, at der fra det offentliges side ydes støtte. Men det må netop være en samfundsmæssig prioritering af de ting, der skal støttes, af de ting, der skal investeres i.

Jeg tror, jeg må sige, at regeringen vurderer tingene forkert, hvis den mener, at man skal konkurrere ved at lave det samme til lavere priser. Det, det drejer sig om, er, at vi skal lave tingene bedre, vi skal lave dem anderledes; det er det, der kendetegner visse dele af vores industri, det er det, der har gjort, at det har været muligt for os at klare os i konkurrencen.

Må jeg så understrege, at det ikke er egenem et lavtlønniveau og derigennem det, man kalder et lavt omkostningsniveau, vi giver dansk eksportindustri dens eksportsucces. Det er netop den udvikling, vi har gennemgået, der har fremmet dansk industri så stærkt. Vi skal ikke bevare det nuværende system, vi skal lette de forandringer, som er nødvendige, hvis dansk industri skal komme godt igennem 1970ernes konkurrence.

Socialdemokratiet er altså imod, fordi staten ikke skal yde tilskud til alle ud af samfundskassen og slet ikke, hvis samfundet og lønmodtagerne ikke får en tilsvarende indflydelse på de dispositioner, der foretages i erhvervslivet. Vi vil også gå imod dette forslag fra arbejdsministeren, fordi det er egnet til at hindre arbejdsmarkedet i eller i hvert fald gøre det vanskeligt for det selv at løse sine problemer.

I øvrigt er vi naturligvis indforstået med, at dette forslag som de andre af regeringen fremsatte forslag behandles i 21 mands udvalget.

Asgar Jensen: Dette forslag vil jo kun træde i kraft, hvis julipristallet giver 2 dyrtidsportioner. Det er den anden portion, man tænker på at kompensere på denne måde. Det forekommer også mig at være en utraditionel metode, man her prøver at tage i anvendelse, men det er min opfattelse, at ethvert forsøg på at holde omkostninger og prisstigninger i ave er en fordel for dansk erhvervsliv. Det er en fordel for alle, der gerne vil i arbejde, at konkurrenceevnen bliver bedre.

Det er, ligesom vi i mange år har levet for at få de flest mulige kroner, uden at man rigtig har set på, hvilken realværdi der var bag ved dem. Jeg tror, at her gør fagforeningsledere sig skyldig i noget, som der ikke er rigtig hold i, som ikke rigtig er i deres medlemmers interesse. Når man taler med folk, hører man ikke så sjældent, at de hellere end at få flere penge ville have nogle penge med en højere købekraft, og det synes jeg det er vigtigt at sætte ind på.

Den skræk, der i de seneste dage er kommet til udtryk over for regeringens og folketingets indkomstpolitik, synes jeg ikke der er rigtig baggrund for, for den har jo netop det sigte, at der skulle blive en større købekraft i den løn, der bliver udbetalt, og det skulle da være noget, alle kan være enige om at ønske. Man kan godt få den tanke, at fagforeningsledere mangler rådgivere. De mangler nogle økonomer, eller hvem det nu er, der kan regne ud for dem, hvad der bedst kan betale sig. I det lange løb må der være et mere fornuftigt udgangspunkt for fagforeningsledernes synspunkter end bare at tage et politisk standpunkt og sige: vi vil ikke, og vi vil navnlig ikke med den regering, der nu sidder. Sådan noget kan man klare sig på et stykke tid, men det klarer man sig ikke på i det lange løb, for så vil medlemmerne begynde at sige: nu vil vi alligevel se på, om vi ikke kan få bedre forhold ad en anden vej. Dette med det inflations-skabende, det, at lønningerne altid sækker agterud, er noget, ethvert menneske ved ikke er til fordel for lønmodtagerne. Derfor